

Betydning. Jeg ser imidlertid nu ikke rettere end, at der i Fattiglovgivningen findes forskellige Regler, som er ganske parallelle med den, der indeholdes i dette Ændringsforslag; navnlig er der i Fattiglovens § 44 en analog Bestemmelse. Jeg er af den Opfattelse, at Lovforslagets Bestemmelse i hvert Fald ofte kan virke uretfærdigt overfor Opholdskommunen, og jeg kan derfor slutte mig til Ændringsforslag Nr. 1. Det andet Ændringsforslag er jo af formel Karakter, men jeg synes, det er rigtigt, og jeg vil derfor ogsaa anbefale dette til Vedtagelse.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg til det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) sige, at jeg er noget skuffet over hans Stilling til nærværende Lovforslag. Det ærede Medlem fremsatte i Rigsdags-samlingen 1920—21 en Henstilling til Justitsministeren om at virke hen til en Forenkling af de nugældende udviklede Regler, som gav Anledning til talrige Undersøgelser og en Mængde Spild af Tid og Papir. Det ærede Medlem sagde ogsaa, saa vidt jeg husker, at det maaske vilde komme til at virke lidt uretfærdigt overfor enkelte Kommuner, men at det paa den anden Side vilde spare Arbejdskraft og Ulejlighed. Jeg erklærede mig straks villig til at undersøge, om det kunde lade sig gøre at imødekomme det ærede Medlems Henstilling, idet jeg var glad over, at der fra Socialdemokraternes Side blev fremsat en Henstilling om at simplificere Administrationen, saa at et dyrt Apparat kunde falde bort og man i Stedet kunde faa en let anvendelig Regel, selv om den maaske i enkelte Tilfælde kom til at virke noget uretfærdigt. Ud fra dette Synspunkt undersøgte jeg Forholdene, og for at være paa den sikre Side hørte vi gennem Indenrigsministeriet baade Sognekommunerne og Amtskommunerne, som i al Almindelighed gav deres Tilslutning. Vi spurgte udtrykkelig, om man kunde tiltræde, at den nuværende Regel ændredes derhen, at den nævnte Fjerdedel endelig udrededes af den paagældende Patients Opholdskommune. Vi fik Meddelelse fra Indenrigsministeriet om, at man kunde tiltræde dette, da baade Sogneraads- og Amtsradsforeningen ønskede det. Jeg har derfor følt mig noget skuffet af det ærede Medlems Stilling, da jeg synes, vi bør simplificere Administrationen. Den er paa visse Punkter meget indviklet. Jeg kan heller ikke se, at Regelen kommer til at virke i høj Grad uretfærdigt, saaledes som man vil hævde. Forholdet er selvfølgelig det, at hvis en

Mand ude fra Glostrup søger Læge i København og saa bliver indlagt paa et københavnsk Sygehus, er der ingen, der vil sige, at hans Opholdskommune er København. Det er ganske tilfældigt, at han er søgt ind til København for at komme under Lægebehandling, saa hvis han bliver indlagt paa Sygehus her inde, vil Kommunen selvfølgelig have Ret til at kræve de dermed forbundne Udgifter refunderet. Jeg vil derfor henstille, at man vedtager Forslaget, saaledes som det foreligger.

Med Hensyn til det andet Punkt, det ærede Medlem udtalte sig om: Udtrykket „refundere“, giver jeg ham Ret i, at man ogsaa kunde bruge en anden Udtryksmaade, og da jeg aldrig hænger mig i Ord, kunde jeg godt være med til, hvis Lovforslaget alligevel skulde tilbage til Folketinget, heller ikke at gøre det for dette Punkts Vedkommende. Men jeg mener imidlertid, at Udtrykket ikke kan give Anledning til nogen som helst Tvivl. Det ærede Medlem nævnte et efter min Mening meget daarligt Eksempel, nemlig det, at han gik ind til en Skomager og betalte for et Par Sko; i saa Fald kunde man ikke sige, at Skomageren fik Beløbet refunderet. Men det ærede Medlem skulde efter min Mening have stillet Eksemplet op paa en noget anden Maade, nemlig saaledes, at det ærede Medlem sendte en god Ven ind efter et Par Sko. Saa tror jeg ikke, nogen vilde blive forbavset over, at man sagde, at det ærede Medlem refunderede vedkommende Mand, som havde hentet Skoene, Beløbet. Jeg synes altsaa ikke, der kan være nogen som helst Tvivl, og jeg tillader mig derfor at anbefale Udvalgets Forslag til Vedtagelse.

Ordføreren (Nygart): Jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelse og skal paa Udvalgsflertallets Vegne anbefale at forkaste de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Steincke: Den højtærede Justitsminister begyndte med at udtale, at han følte sig skuffet over min Stilling til dette betydningsfulde Forslag. Jeg tror dog ikke, der er nogen som helst Grund til at føle sig skuffet. Det er fuldkommen rigtigt, at jeg i Fjor henstillede til den højtærede Justitsminister at komme bort fra de hidtidige udviklede Reglen, hvorefter Fjerdedelen af disse Udgifter paahviler Forsørgelseskommunen, og jeg har ikke haft nogen Grund til at føle mig skuffet af den højtærede Ministers Stilling til denne Henstilling, idet han fuldt ud har tiltraadt den. Noget helt